

22110133

HUNGARIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HONGROIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HÚNGARO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning)
Mercredi 11 mai 2011 (matin)
Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Írjon kommentárt, rövid esszét az alábbi művek **egyikéről!**

1.

Különös körülmények között fogyott el az a laposüvegnyi pálinka, ami augusztus huszonegyedikére megmaradt. Az erdei sétát megzavarta egy aprónak látszó incidens: valóban megállt azon a nyáron az emberi faj fejlődése. Pár héttel a holdra szállás után. Ahogy azt a Doki a vécében elmondta egyedül, bár igaz, hogy ő az *emberi fejlődésről* beszélt, ami kicsit mást jelent. De akkoriban még, hogyha az emberek fejlődésről beszéltek, akkor az úgynevezett *emberi fejlődésre* gondoltak, fénysebességre, fotonrakétára, az űr meghódítására és eközben víg, promiszkus szerelmi életre. Ebben az értelemben ijesztően forradalmi gondolat volt a Dokitól, hogy ez az egész épp most áll meg, a Hold meghódításakor. Azt tényleg nem tudhatta akkor, hogy innen kezdve a történelem – az emberi faj szemszögéből nézve legalábbis – lefelé tart, egy másik faj irányába, ami majd az emberiségből emelkedik ki.

Ezt a kezdőpillanatot Olbach bácsi társasága itt élte át a János-hegyen. A pillanat nem volt feltűnő, és látszólag a későbbi évtizedek is hasonlóan teltek, mint az előbbieket. Mindössze annyi volt a különbség, hogy az új felfedezések ettől kezdve már nem azt a célt szolgálták, amit látszólag szolgáltak, vagyis az emberi faj boldogulását, hanem éppen a kihalását, igaz viszont, hogy azt a lehető legemberségesebb módon. Igazából a faj csendes elaltatását szolgálták, és egy tökéletesebb, új faj kikísérletezését, és az emberi tudat ebbe való átmentését... Én magam is, most, kétezer-nyolcban, amikor ezeket a sorokat írom, ezen a folyamaton dolgozom, ebből élek. De ne szaladjunk előre ezerkilencszázhatvankilenc augusztus huszonegyedikének késő délutánjáról!

A csodapálinka Gál Ervinnel teljesen hétköznapi pálinka módjára viselkedett. Vakmerő fiút csinált ebből a gyáva, félszeg, harminckét éves, és gyors lelki rothadásnak indult fiatalemberből. Harmadszor húzta meg a laposüveget, és máris egy autó elé vetette magát, mert vagánykodni akart Emmának. Nem volt még gyereke, ezért úgy gondolta, jó móka lesz, ha két ugrással átér az erdei műút túloldalára a taxi előtt, ami meglepő sebességgel jelent meg a kanyarban. Átér, és a túloldalról szép hosszú orrot mutat majd a kezével Emmának. De nem ért át, hanem hasra esett az úttesten. A taxi nyüzszítő fékekkel centikre állt meg Gál Ervin fejétől. A micsinálpsz, te örült?!-kiáltások elhaltak, beállt a csend.

Két másodperc telhetett el, aztán a taxi furcsa manővert hajtott végre: elkezdett visszafelé gurulni a lejtőn, és pillanatokon belül eltűnt a kanyarban, amerről jött, a fák között. Ez a megoldás meglepő volt, ijesztő, sőt, már-már természetfeletti (mintha visszafordult volna az idő), de mégiscsak egy egyszerű cserbenhagyásra emlékeztetett leginkább, úgyhogy Olbach bácsi és Patai nem is figyelt fel az esemény sötét hátterére. Pontosabban felfigyeltek, hogyne figyeltek volna fel, sőt, mind a ketten ugyanarra gondoltak, a Halak- és a Vízöntő-korszak határára, de ezt kimondani – felvilágosult emberek lévén – szégyellték volna egymás előtt. És hát – mivel saját koruk legokosabb emberei közé tartoztak – nem is most figyeltek fel arra, hogy világkorszak-váltás van, hanem már jóval előbb, más eseményekkel kapcsolatban. Mindketten réges-rég tisztában voltak azzal, hogy az ő egész életük egy nagy korszakváltás idejére esik, és abban is fog felmorzsolódni mindenestül. Egyszóval rég túl voltak a felismerésen, ezért itt, most eszükbe se jutott a Vízöntő-kor hajnala, hanem egészen hétköznapi módon a taxisofőr jó édesanyját kezdték szidni, a feltápáskodó Gál Ervin pedig megmenekült a komolyabb letolástól.

Gál Ervin első szava Emmához, mintha meg se ijedt volna, ez volt:

– Ki halt meg?!

Még porolták. Emma jól ismerte Gál Ervin hülye, régi kérdésére a hülye, régi választ, tehát ijedtsége ellenére víg, hatéves nevetéssel vágta rá:

– Kossuth Lajos!

Kemény István, *Kedves ismeretlen* (2009)

2.

Az üstökös

Ez volna égi lépték?
Ha kicsit többet élek,
csak nyolcvanötször ennyit
(vagy volnék nyolcvanöt most:
5 harmincszor ezt előlről),
megint csak ott ragyogna
a fényes üstökös,
mely
forogni körbe nem tud
10 vagy nem akar örökké,
s versenyt rohan magával:
egész a félútig,
félútról visszafordul,
mint duzzogó gyerek
15 vagy sérült lelkű költő,
boldog: boldogtalan.
fenséges égi szoknya:
látványodért szeretlek,
nem hasonlatokért.

Mesterházi Mónika, *Az üstökös* (2009)